

Titel: Sheet, [Hjelmslev] 126-2120

Citation: "Sheet, [Hjelmslev] 126-2120", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_126-shoot-workidacc-1992_0005_126_hjelmslev_2120/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

9 R 3.1.6 4.3.6.
Hj 1/7/37 3

u

tisme mellem adverbialis, elativ, ablativ, vialis, lokativ og instrumentalis i singularisformen "ordine", og i denne synkretisme indgaar yderligere dativ i pluralisformen "ordinibus". Man kan nu meget vel sige "bono ordine" eller "bonis ordinibus" "i velordnede rækker, i række og geled", men ikke "bona/bonis cateruatim" (og naar man siger "bona caterua" resp. "bonis cateruis", er det remplacering). Der er altsaa tale om synkretistisk kongruens. Den synkretistiske kongruens er forøvrigt ogsaa paa anden maade anvendelig i latin: Latin har en instrumentalis, som kendes paa, at den er synkretiseret forskelligt i forskellige specialskemaer: i "qui" er den synkretiseret med nominativ, ellers med ablativ og flere eller færre med denne synkretiserede kasus. Fra forbindelsen "^{quicum}cum qui" veed vi, at den kasus, som præpositionen "cum" determinerer, er instrumentalis. Naar vi nu finder "cum amico", har vi synkretistisk kongruens mellem "cum" og det i "amico" synkretistisk indgaaende instrumentalis.